

[Krag.]

bragt for det konservative Folkeparti, virkelig tjener dette Partis og de konservative Ideers Interesse.

Jeg skal kun gøre en ganske enkelt Bemærkning til den højtærede Socialminister, som i Anledning af et æret Medlems Omtale af den berygtede Revolvermand, en Omtale, som jeg jo ogsaa kort indlod mig paa, da jeg havde Ordet i Lørdags, har anvendt Ordet Farisæisme. Den højtærede Socialminister mener, det er farisæisk at beskæftige sig med denne Sag. Jeg maa deroverfor hævde, at det var en rimelig og selvfølgelig Ting at søge Oplysninger hos den højtærede Minister om, hvad det var for Midler, der var anvendt til den exorbitante Støtte, den vedkommende Person havde faaet, og jeg synes, at disse Oplysninger burde den højtærede Minister have givet med Tak for, at han fik Lejlighed til at give dem. I Stedet for faldt den højtærede Minister for Fristelsen til at betegne Henstillingen derom som tarvelig og Ønsket om at beskæftige sig med denne Sag i det hele taget som Farisæisme. Nu er det oplyst, at de Midler, hvorfra den vedkommende Revolvermand og Rudeknuser har faaet sin Støtte, ikke er hentet fra offentlige Kasser og heller ikke hentet fra den store Indsamling til Gunst for hjemløse, som fandt Sted forrige Vinter, og det kan jeg kun hilse med Tilfredshed. Denne Støtte er udbetalt, siger den højtærede Minister, af private Midler, og det vil der jo ikke være noget at sige til, hvis den, der havde stillet disse private Midler til Disposition, vidste, hvortil de skulde anvendes, var bekendt dermed. Men den højtærede Socialminister erklærede nu, at han mener, det er Legatmidler, der hertil er anvendt — ja, det staar i Fortrykket: det er sandsynligvis Legatmidler. Jeg antager dog ikke, der er stiftet Legater til Fordel for Personer af den Beskaffenhed, der her er Tale om, og jeg kan derfor ikke ret vel tænke mig, at dette Legat gennem Direktør Nielsens Uddeling af Understøttelse til Revolvermanden skulde være anvendt efter sin Hensigt. Og naar den højtærede Minister siger, at dette ikke vedkommer Offentligheden, vil jeg dog sætte et Spørgsmaalstegn ved denne Bemærkning, thi jeg mener, at Offentligheden har Krav paa, at de Institutioner indenfor Administrationen, hvem det er overladt at administrere Legatstifters Midler, ogsaa administrerer dem efter Hensigten med dem, og jeg kan derfor ikke med den Begrundelse, den højtærede Socialminister her har givet,

modtage den Afvisning paa dette Punkt, som i Virkeligheden laa i den højtærede Ministers Ord.

Den højtærede Justitsminister var synlig tilfreds med, at jeg havde vist Deltagelse overfor ham i Anledning af Udførselsforbudet for Guld. Det var rart, sagde den højtærede Minister, at have en Hjælper i Nøden. Ja, det kan jo ikke nægtes, at er man i Nød, er det rart at finde en Hjælper. — Den højtærede Minister sluttede med at sige, at han var meget tilfreds med, at han vidste, at hvis han i Fremtiden skulde komme i Forlegenhed, kunde han henvende sig til mig og vente Hjælp, saa vidt det beroede paa mig. Ja, jeg kan dertil kun sige, at skulde den højtærede Minister i Fremtiden komme i en saadan Situation, som han mere end een Gang har været det i Fortiden, og skulde jeg være i Stand til at yde ham den Støtte og den Imødekommenhed, som han altid i Fortiden har kunnet regne paa, saa skal han ogsaa møde den i Fremtiden, og jeg haaber, at det skal være gensidigt. Men dette hindrer jo slet ikke, at vi faar Rede paa, paa hvilket Grundlag dette Guldudførselsforbud blev givet. Den højtærede Statsminister tog Sagen, da han omtalte den, første Gang han havde Ordet her i Rækken af Ministertaler, paa en anden Maade; han udtalte, at hvis man vilde bringe Regeringen for Rigsretten i den Anledning, saa vær saa artig! Jeg tillod mig at sige, at vi havde ikke i Sinde at skyde paa denne Spurv med Kanoner; men jeg kan paa den anden Side paa ingen Maade erkende, at den højtærede Justitsminister og Statsminister i 1914 havde haft Adkomst til at føje Guld ind i Rækken af de Varer, som det ved Udførselslovens Vedtagelse blev besluttet at holde indenfor Landets Grænser. Den højtærede Minister havde ikke haft Adkomst dertil, hvis han ikke med Rette kunde opfatte Guldet som en Vare paa Grund af, at Loven om Nationalbankens Fritagelse for Indløsning af Sedlerne med Guld i Forvejen var vedtaget. (*Justitsministeren* [Zahle]: Det er noget, De har hittet paa nu!). Nej, det var Forudsætningen; thi før dette Tidspunkt var Guld ikke en Vare i den Betydning, man i Almindelighed lægger i dette Begreb, aldeles ikke. Derfor var det ogsaa ganske naturligt, at Regeringen paa det Tidspunkt lod Loven om Seddelens Frigørelse fra Guldet vedtage, før man kom med Lovforslag om Eksportforbud for en Række Varer. Ja, det er jo godt, vil jeg sige, at den højtærede Minister føler sig sikker paa Lovens Grund; det, siger jeg, er godt, ikke mindst for ham selv.